

Vlaams
Parlement

vergadering **C294**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en
Dierenwelzijn

van 26 mei 2021

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de organisatie van de 11 juliviering in Brussel – 3326 (2020-2021)	3
VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het aanleren en inoefenen van het Nederlands via het Huis van het Nederlands Brussel – 3374 (2020-2021)	8
VRAAG OM UITLEG van Stijn Bex aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de impact van de schoolvakanties in het Franstalige onderwijs – 3517 (2020-2021)	11

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de organisatie van de 11 juliviering in Brussel – 3326 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): 11 juli is en blijft een belangrijke feestdag van de Vlaamse Gemeenschap, zowel in Brussel als in de rest van Vlaanderen. Die Vlaamse feestdag wordt jaarlijks stevig gevierd in Brussel, met talloze leuke activiteiten op vele plaatsen in Brussel. Het is ook een uitgelezen moment om de band tussen Brussel en Vlaanderen actief uit te dragen en ook een kans om de meerwaarde van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel te benadrukken. Naar de academische zittingen en andere activiteiten die georganiseerd worden, komen ook heel wat Franstalige politici, die zo kennismaken met de Vlaamse Gemeenschap in onze stad. Het is vandaag ook echt nodig om de meerwaarde van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel te benadrukken. We stellen vast dat er een stroming is bij bepaalde politici om te ijveren voor het weghalen van de gemeenschappen uit Brussel. Ze willen de constructie van onze hoofdstad volledig herdenken. We kennen het verhaal: er zijn vier gewesten en de gemeenschappen zouden niet meer thuishoren in Brussel volgens sommigen. Dergelijke initiatieven draaien in de feiten uit op een verschraving van het Nederlandstalige, Vlaamse aanbod in Brussel en zullen de taaldiscriminatie die vandaag bestaat jegens Vlamingen zeker niet verhelpen. We moeten daar dan ook actief durven tegenin te gaan.

Dit jaar belooft, net zoals vorig jaar, een bijzondere editie te worden van de traditionele 11 juliviering. Uw collega, minister Wouter Beke, heeft van 11 juli een belangrijke datum gemaakt in de strijd tegen corona, een belangrijke datum in de vaccinatiestrategie. De feestgebeurtenissen zullen wegens de pandemie niet kunnen plaatsvinden zoals we dat allemaal zouden wensen. Veel zal ook afhangen van de leveringen.

Dit ontslaat de Vlaamse Regering en Muntpunt, dat al jaren belast is met de organisatie van de 11 juliviering, er echter niet van om initiatieven te nemen. Vorig was er een heel kleinschalige viering, al kon er gelukkig wel een optreden doorgaan. We begrijpen natuurlijk wel dat massabijeenkomsten vorig jaar niet mogelijk waren. Het is echter belangrijk dat initiatieven mogelijk blijven in Brussel en de rest van Vlaanderen. Het blijft moeilijk om exact in te spelen op de epidemiologische omstandigheden, al verwacht ik dat er ook dit jaar gezocht wordt naar mogelijke alternatieven om mensen in Vlaanderen dichterbij Brussel te brengen, maar ook om de Brusselse Vlaming en iedereen die betrokken is bij de Vlaamse Gemeenschap samen te brengen op deze feestdag, en om de Brusselse Vlaming in het centrum van de aandacht te plaatsen op deze feestdag.

Minister, ik had u graag de volgende vragen gesteld. Kunt u al toelichten welke activiteiten er naar aanleiding van de Vlaamse feestdag, de 11 juliviering, zullen plaatsvinden in Brussel? Welke evenement voorziet u op de dag zelf te kunnen organiseren?

Op welke manier proberen u, de Vlaamse Regering en Muntpunt in te spelen op de wijzigende epidemiologische omstandigheden om het aanbod aan activiteiten eventueel op te schalen, als de toestand het mogelijk maakt?

Vorig jaar vonden er activiteiten plaats om de hele zomer lang Brussel te beleven. Hoe evalueert u die activiteiten van vorig jaar en plant u een gelijkaardig initiatief dit jaar of voorziet u dat enkel rond de Vlaamse feestdag? Plant u specifieke initiatieven om het belang van de aanwezigheid van de gemeenschappen in Brussel bijkomend in de verf te zetten?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: De 11 juliviering in onze hoofdstad is steeds een belangrijk moment voor de Vlaamse Gemeenschap en zeker voor de Vlaamse Gemeenschap in Brussel en voor Brussel zelf. Het zal hopelijk – ik zeg dat met veel overtuiging en optimisme – de laatste keer zijn dat we dat in bijzondere omstandigheden doen vanwege covid. Het maakt dat we ook dit jaar geen groot feest met veel publiek kunnen organiseren op de Grote Markt en op het Muntplein. Net als vorig jaar zullen we een aangepast programma moeten voorzien.

In de beheersovereenkomst met Muntpunt staat dat het hun primaire taak is om dat te doen. Muntpunt werkt met een programma bestaande uit twee pijlers. De eerste pijler is een focus op decentraliseren. In plaats van veel mensen op één plaats samen te brengen, verspreiden we het publiek en grijpen we de kans om niet enkel in het centrum van de stad, maar ook op andere plaatsen in onze hoofdstad Vlaanderen onder de aandacht te brengen, om Vlaanderen Brussel te laten ontdekken en herontdekken.

De bedoeling is om op een viertal plaatsen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in samenwerking met Nederlandstalige lokale organisaties wandelingen en ontdekkingstochten te organiseren zodat Brusselaars en Vlamingen ook andere hoeken van Brussel beter leren kennen.

In het centrum zal uiteraard de Grote Markt de uitvalsbasis zijn. Vandaar zullen dan bijvoorbeeld wandelingen en ontdekkingstochten vertrekken. Voor de verslaggeving werken we opnieuw samen met de VRT, Radio 2 en BRUZZ.

Op het Muntplein zullen we in de leesstraat, tussen Muntpunt en de schouwburg, opnieuw op een veilige manier en samen met partners activiteiten organiseren voor een jonger publiek. Dat is de eerste pijler, de decentralisatie van de activiteiten van alleen de Grote Markt naar verschillende plaatsen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De tweede pijler is dat er ook onaangekondigde activiteiten zullen plaatsvinden. Het klinkt misschien contradictorisch in een culturele setting om zaken te organiseren waar je de mensen niet voor uitnodigt, maar in covidtijden is dat eigenlijk wel een goede manier om Vlaanderen aanwezig te hebben in de hoofdstad zonder daar onmiddellijk een grote samenshooling te organiseren. De bedoeling is om op verschillende plaatsen in Brussel onaangekondigd muzikale en andere acts te laten opduiken om zo voor een passende sfeer te zorgen en om ervoor te zorgen dat Brusselaars en degenen die in Brussel aanwezig zijn op dat moment, worden verrast door het aanbod van de Vlaamse Gemeenschap. Dat kan in parken, maar ook in de buurt van de vele terrassen die sinds kort weer open zijn. Op die manier willen we zoveel mogelijk mensen onverwacht van onze Vlaamse feestdag laten meegenieten.

Door het aanbod te decentraliseren en gedeeltelijk niet aan te kondigen, vermijden we te grote samenkomsten. We boeken artiesten, maar communiceren nog niet over de exacte plaats waar ze zullen spelen. Dat zal hoofdzakelijk buiten zijn, maar ook uitzonderlijk binnen, dan wel voor een beperkt publiek en met respect voor de dan geldende covidregels.

Indien de omstandigheden de activiteiten buiten verhinderen, hoe meer we het feest via digitale weg bij een zo groot mogelijk publiek moeten krijgen. Daar wordt in de planning rekening mee gehouden en we zullen, in samenwerking met onze mediapartners, de nodige flexibiliteit moeten tonen.

In opvolging van uw derde vraag kom ik ook even terug op de editie van 2020. Het was toen inderdaad in zeer specifieke omstandigheden, met op de grote markt een mooi optreden, jammer genoeg met een zeer beperkt publiek. Dat was een

geslaagd moment, denk ik, ook in combinatie met de verschillende andere initiatieven die dag en de hele zomer. Ik meen dan ook dat de editie van 2020 toen het beste antwoord gaf op de situatie zoals die zich toen voordeed. Al moet ik ook toegeven dat ik het contact met veel Brusselaars, en ook met jullie trouwens, heb moeten missen die dag.

Dit jaar zal het toch ietwat anders georganiseerd zijn; er kan ook al een beetje meer. De organisaties en ook het publiek zijn al beter voorbereid op die context. Dat neemt natuurlijk niet weg dat we ook dit jaar in de communicatie zullen benadrukken dat er in Brussel niet enkel op 11 juli, maar de hele zomer lang veel te beleven en te bewandelen valt. In de zomer zal er inderdaad een mooi aanbod zijn vanuit de Vlaamse Gemeenschap, vanuit de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), vanuit de verschillende organisaties die actief zijn.

Dan was er uw vierde vraag. 11 juli is het feest van de Vlaamse Gemeenschap, en ook dit jaar zetten we het Nederlandstalig netwerk in onze hoofdstad in de kijker en nodigen we iedereen uit om mee met ons te vieren. Het wordt een feest waarop naar aloude Vlaamse gewoonte iedereen welkom zal zijn, al zal het nog steeds, jammer genoeg en hopelijk voor de laatste keer, in bijzondere omstandigheden zijn.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Bedankt voor uw toelichting. Ik heb zoveel mogelijk proberen te noteren. Ik begrijp uiteraard dat het gezien de omstandigheden niet gemakkelijk is om daar al uitvoerig over te communiceren. En ik begrijp ook het verhaal van decentralisering.

Ik hoorde u iets zeggen over vele plaatsen, en ik dacht dat u toen zei dat er vier plaatsen zijn, maar wel met de grote markt als uitvalsbasis. Misschien kunt u dat nog wat verduidelijken. Want ik denk dat dat een goede zaak is: ontdekkingen in Brussel, een wandeling in Brussel. Ik denk dat dat in de gegeven omstandigheden een mooi alternatief kan zijn.

Minister, ik weet niet of dat nog mogelijk is, maar ik hoop wel dat ook de verschillende gemeenten betrokken zullen worden. U weet dat er normaal gezien in de gemeenten ook telkens iets wordt georganiseerd, meestal door de gemeenschapscentra. En die gemeenschapscentra hebben dat het voorbije jaar niet kunnen doen. Ik betreur dat sommige gemeenschapscentra daar zelfs niet aan mee doen, al doen de meeste dat wel. Ik hoop toch wel dat er een betrokkenheid is van de gemeenschapscentra. Ik verwijs zelf naar het gemeenschapscentrum in mijn gemeente, de Zeyp, dat daar toch een bepaalde traditie heeft. Maar er is ook De Kroon in Sint-Agatha-Berchem. Ik weet dat het ook in veel andere gemeenten wel gebeurt. Ik betreur bijvoorbeeld dat De Markten daar wat afstand van neemt. Ik weet ook dat De Maalbeek daar niet aan wenst mee te werken, ik heb daar zelfs een e-mail van gezien. Minister, ik hoop dat Muntpunt ook beseft dat er een publiek is dat zich, zeker in deze omstandigheden, niet naar het centrum van Brussel zal begeven, maar 11 juli liever op de een of andere manier in de eigen gemeente, in het eigen gemeenschapscentrum zal willen vieren. Dat is gewoon een tip die ik u meegeef.

Ten tweede begrijp ik dat er opnieuw via digitale weg wordt gewerkt. Ik hoop dan wel dat daar de nodige publiciteit rond gemaakt zal worden. We leven nu inderdaad in bijzondere omstandigheden, maar ook in een digitale wereld. Ik hoop dat daar voldoende communicatie rond gebeurt.

Ik heb nog een laatste punt. Ik hoop vooral dat, wanneer u de festiviteiten uitbreidt over de hele zomer, dit niet losgekoppeld wordt van het initiatief van een Vlaamse feestdag. Het zou al te gemakkelijk zijn dat er inderdaad geld wordt voorzien voor

de 11 juliviering, maar dat dat dan gespreid wordt over de hele zomer. Dat mag niet losgekoppeld worden van de Vlaamse feestdag. Ik denk aan het verhaal van Boterhammen in het Park en dergelijke.

Tot daar mijn tussenkomst. Ik wil toch vooral wijzen op dat aspect van de betrokkenheid van de gemeenschapscentra en ook de gemeente en er uw aandacht voor vragen.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Dank u wel, collega Vanlouwe, voor de vraag. Minister Dalle, dank voor de antwoorden die al gegeven zijn.

Collega's, ik denk dat we het allemaal belangrijk vinden dat we ook dit jaar, net als vorig jaar, de 11 juliviering kunnen laten plaatsvinden. We weten dat het bijzonder moeilijke omstandigheden zijn en dat de veiligheid moet primeren. Maar het is toch goed, minister, dat u duidelijk aangeeft dat er deze zomer en deze 11 juli ook een duidelijk zichtbare 11 juliviering zal zijn. Ik merk toch ook dat er in verschillende lokale besturen een wil is om in de bestaande moeilijke omstandigheden toch iets te doen wat 11 juli in de kijker zet. Daar worden mooie activiteiten georganiseerd. Dus, collega Vanlouwe, ik denk dat die wil bij lokale besturen zeker in heel wat gemeenten sterk aanwezig is. Ik hoop dat u daar zeer tevreden mee zult zijn.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Twee jaar geleden hadden we nog een academische zitting met het hele parlement en een aantal gestelde lichamen in de zaal in het stadhuis. Ik begrijp niet goed waarom die niet zou mogen doorgaan, desnoods op de Grote Markt zelf. Ik weet ook niet wat uw bevoegdheid daarin is, minister Dalle. Misschien zou daar samen met de Vlaamse Regering of met het parlement over nagedacht moeten worden. Vanaf 9 juni gaan er versoepelingen in die het mogelijk maken dat je binnen tot tweehonderd mensen bijeen mag brengen in een zaal, op 75 procent van de capaciteit. Misschien is die zaal daar dan te klein voor, maar de Grote Markt is groot genoeg denk ik. En buiten mag het tot vierhonderd personen. Dat is allemaal op voorwaarde dat de virologische toestand genoeg verbeterd. Dat is voor 9 juni. We zijn dan een maand later. Naar verwachting zullen de cijfers dan een heel stuk beter zijn.

Kunt u er niet op aandringen dat er toch een academische zitting zou plaatsvinden op die dag? Probeert u daar initiatieven voor te nemen? Of kunt u horen wat daar mogelijk is, samen met parlementsvoorzitter Homans en de regering? Ik vind het belangrijk dat we weer dat signaal geven. Het was trouwens ook minister Beke die zei dat tegen 11 juli iedereen ingeënt is. Ik vind dat we dat met het Vlaams Parlement niet mogen laten voorbijgaan. Kan daar iets voor gedaan worden, uiteraard met een beperkt publiek, hetzij binnen, hetzij buiten? Ik denk dat die mogelijkheid toch zeker onderzocht zou moeten worden.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel, collega's, voor de bijkomende vragen en opmerkingen.

Collega Vanlouwe, wat betreft uw vraag over de verschillende gemeenten, de verschillende gemeenschapscentra, steun ik uiteraard de idee dat dit feest gevierd moet worden, niet alleen in de Vijfhoek, maar ook daarbuiten, en idealiter in alle negentien gemeenten. De vier locaties die we decentraal voorzien, zullen alle vier buiten de Vijfhoek zijn. Dat is al een eerste stap. Vanuit Vlaanderen en vanuit Muntpunt organiseren we daar het bovenlokale. Vandaar de elementen die ik u heb gegeven.

Het is natuurlijk de bedoeling dat er ook op verschillende plaatsen lokaal zaken georganiseerd worden. Het is zo dat Muntpunt daar gecommuniceerd heeft met de gemeenschapscentra om hen inderdaad van de verschillende mogelijkheden op de hoogte te stellen. Er worden afspraken rond gemaakt. Wij hebben natuurlijk niet alleen de gemeenschapscentra, maar ook andere Vlaams-Brusselse partners die hierin mogelijk actief kunnen zijn.

Ik geef een concreet voorbeeld. Kuumba in Elsene heeft de intentie om ook een 11 juli-event te organiseren en wil ervoor zorgen dat dit niet enkel gebeurt via de gemeenschapscentra, maar ook via onze Vlaams-Brusselse structurele partners.

Ook de minister-president heeft, vanuit Vlaanderen Feest!, de negentien Brusselse gemeenten aangeschreven om hun te vragen met het gemeentebestuur zaken te organiseren. In die mail werd ook verduidelijkt wat het aanbod van de Vlaamse Gemeenschap is en wat er allemaal mogelijk is qua ondersteuning en dergelijke. Gemeenten, gemeenschapscentra en Vlaams-Brusselse partners werden dus allemaal gecontacteerd. Ik hoop effectief dat er op lokaal vlak een aantal initiatieven zullen worden genomen die complementair zijn aan wat wij bovenlokaal organiseren.

Tijdens de zomer zijn er natuurlijk verschillende initiatieven. Sommige daarvan zijn te linken aan 11 juli, sommige vinden autonoom plaats. U verwees naar Boterhammen in het Park. Dat vindt sowieso plaats apart van de 11 juliviering. Dat wordt eind augustus georganiseerd. Ik begrijp dat men bij de Ancienne Belgique aan het bekijken is hoe men dat dit jaar op een goede manier kan organiseren. Het zal dus doorgaan, maar men zoekt nog naar een goede manier om dat te doen. Op zich staat dat dus los van de 11 juliviering. We ondersteunen dat trouwens niet vanuit Muntpunt of vanuit onze middelen voor 11 juli, maar vanuit onze lijnsubsidies voor Vlaams-Brusselse projecten, 'Polsslag Brussel' genaamd. Met die middelen wordt dat jaarlijks ondersteund.

Collega Laeremans peilde naar de academische zitting die traditioneel wordt georganiseerd door de voorzitter van het Vlaams Parlement in het stadhuis van Brussel. Uiteraard staan we in contact met de voorzitter en haar diensten, maar het is natuurlijk niet aan de regering of aan de minister van Brussel om te bepalen hoe dat moet gebeuren. Dat gebeurt door het Vlaams Parlement. Ik vermoed dat het Vlaams Parlement op korte termijn duidelijkheid zal bieden over hoe het dat ziet. Collega Laeremans, ik deel wel uw appreciatie voor dat event. Het is inderdaad van cruciaal belang. Ik heb er wel vertrouwen in dat voorzitter Homans dat dit jaar op een goede manier zal organiseren.

In elk geval moeten de verschillende initiatieven elkaar versterken: wat wordt ondersteund door het Vlaams Parlement, wat wordt ondersteund door de Vlaamse Regering en wat wordt georganiseerd door de gemeenschapscentra, de VGC en de lokale besturen. De bedoeling is dat het opnieuw een mooie, evenwel aangepaste, viering is van 11 juli op verschillende plaatsen in Brussel. Ik denk dat het een goed moment is om de essentiële banden tussen Vlaanderen en de hoofdstad van Vlaanderen te benadrukken. Ik hoop dat het opnieuw een mooie dag wordt en dat het ook een mooie zomer wordt, ondanks de moeilijke context waarin we verkeren.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Dank u wel, minister, voor uw antwoord en dank ook aan de collega's die zich hebben aangesloten. Minister, ik vind het alleszins positief dat Muntpunt ook communiceert met de gemeenschapscentra en met verschillende andere partners. U verwees naar Kuumba. Ik zal een aanvullende vraag om uitleg of schriftelijke vraag indienen gericht aan de minister-president in verband met wat u hebt aangekondigd, de brief die geschreven werd aan de verschillende lokale besturen met de vraag om ook op het lokale niveau mee te werken.

Minister, ik sluit me aan bij wat u en collega Laeremans zeggen. Ik weet dat de academische zitting onder de bevoegdheid van het Vlaams Parlement valt. We kunnen niet ontkennen dat wie het organiseert minder van belang is dan dat het gebeurt. Vele Brusselse diplomaten en politici van andere overheden, ook Frans-talige politici, zijn daar aanwezig. Ik hoop dat er iets mogelijk zal zijn.

Ten slotte, minister, verwees u naar de beheersovereenkomst met BRUZZ. Ik hoop heel uitdrukkelijk dat BRUZZ ook de nodige promotie zal maken zodra het programma duidelijk is en de toestand het mogelijk maakt, en dat we een mooie Vlaamse feestdag kunnen vieren, zo veilig en zo gespreid mogelijk, uiteraard rekening houdend met de toestand op dat moment. Laten we vooral hopen dat het een mooie feestdag wordt en dat op die dag heel wat Vlamingen gevaccineerd zijn en kunnen genieten van deze feestdag.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het aanleren en inoefenen van het Nederlands via het Huis van het Nederlands Brussel – 3374 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Het versterken van de positie van het Nederlands in Brussel vormt een rode draad doorheen het Vlaams Brusselbeleid. Het Huis van het Nederlands vervult daarin als prioritaire partner van de Vlaamse Gemeenschap een centrale rol. De organisatie ondersteunt en adviseert Brusselaars die het Nederlands willen leren, oefenen of gebruiken. Na het afnemen van een taalttest worden bezoekers doorverwezen naar de meest geschikte NT2-cursus (Nederlands als tweede taal) en hebben zij eveneens de mogelijkheid om zich ter plaatse voor zo'n cursus in te schrijven.

Minister, uit cijfers die ik bij u en Vlaams minister van Inburgering Somers opvroeg, blijkt dat zelfs in het bijzondere coronajaar 2020 opnieuw heel wat bezoekers aanklopten bij het Huis van het Nederlands met een vraag over taalcursussen NT2. Van de bijna 15.000 unieke bezoekers die vorig jaar de weg naar het Huis vonden, schreven ongeveer 6.500 individuen zich effectief in voor een NT2-cursus. Dankzij een snelle digitale omschakeling en een vlotte coronaveilige heropening van de fysieke deuren wist het Huis van het Nederlands dus grotendeels zijn werking te handhaven, wat zeker en vast een pluim verdient.

Maar anderzijds leggen de cijfers voor 2020 opnieuw een knelpunt bloot dat ik vorig jaar al eens heb aangekaart: de slaagcijfers per lesmodule NT2 zijn problematisch. Ten opzichte van de cijfers van 2019 zijn deze cijfers zelfs nog verder in negatieve richting geëvolueerd. Amper 48,6 procent van de cursisten slaagt voor een module waarop ze ingeschreven zijn. 15,5 procent slaagt niet en maar liefst 34,5 procent valt in de loop van de module uit. In vergelijking met het Brusselse centrum voor volwassenenonderwijs (CVO) en centrum voor basiseducatie (CBE) en het Agentschap Integratie en Inburgering in Vlaanderen liggen de uitvalcijfers iets hoger bij de cursisten die door het Huis van het Nederlands Brussel worden geplaatst. In de commissievergadering van 6 mei 2020 erkende u zelf dat die hoge uitvalcijfers moeten worden aangepakt en gaf u aan dat u dit als werkpunt zou meenemen in de toekomst.

Momenteel laat u door het Huis van het Nederlands Brussel een grootschalig taal-leerdersonderzoek uitvoeren, dat peilt naar de motivatie en de verwachtingen van volwassen Brusselaars die Nederlands willen leren doorheen hun leertraject.

Minister, hoe evalueert u de slaag- en uitvalcijfers, die ten opzichte van 2019 verder in negatieve richting zijn geëvolueerd? Welke beleidsmaatregelen hebt u al genomen en zult u nog nemen om de hoge uitval bij de cursussen NT2 aan te pakken? Op welke manier werkt u hiervoor samen met Vlaams minister van Inburgering Somers en het Huis van het Nederlands? Zult u de oorzaken voor de lage slaagcijfers en hoge uitval specifiek laten meenemen in het taalleerdersonderzoek?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik betreur uiteraard deze negatieve evolutie van de cijfers. Ik wens echter te onderstrepen dat mijn bevoegdheid betrekking heeft op de bekendmaking van het NT2-aanbod, de toeleiding ernaartoe en de promotie en de ontwikkeling van oefenkansen Nederlands voor taalleerders.

Het Huis van het Nederlands geeft advies over Nederlandse lessen, zelfstudie of activiteiten om het Nederlands te oefenen. Je spreekt er met een consultant en legt indien nodig testen af. Afhankelijk daarvan word je doorverwezen of rechtstreeks ingeschreven in de opleiding die het beste bij je past: aan een centrum voor volwassenenonderwijs, een centrum voor basiseducatie of een universitair talentencentrum.

Het zijn natuurlijk die onderwijsinstellingen, niet het Huis van het Nederlands Brussel, die de cursussen zelf organiseren. Zij ressorteren onder mijn collega-minister Weyts bevoegd voor Onderwijs. Het is eventueel aan hem en zijn administratie om over het NT2-curriculum uitspraken te doen en desgevallend actie te ondernemen. Ik kan dat natuurlijk niet in zijn plaats beantwoorden.

Het spreekt voor zich dat zowel minister Somers als ikzelf binnen onze bevoegdheden onze schouders hieronder zetten, samen met het Huis van het Nederlands. Het is de bedoeling om de resultaten van het onderzoek 'Brusselse taalleerders' af te wachten. Dat is een cruciaal onderzoek om dit te bekijken. Afhankelijk daarvan zullen wij onderzoeken of we binnen onze bevoegdheden nog extra beleidsmaatregelen kunnen nemen. Die maatregelen zouden dan flankerend kunnen bijdragen tot een lagere uitval en betere slaagkansen bij NT2-cursisten.

Ik kom dan bij uw vierde en laatste vraag over het onderzoek 'Brusselse taalleerders'. Ik kan bevestigen dat dit van bij de start eigenlijk is opgezet als een onderzoek naar factoren die bepalend zijn voor het succes van de trajecten van de Brusselse NT2-leerders. Slaagcijfers maar ook uitval spelen daarin uiteraard een heel belangrijke rol.

We werken op dat vlak op twee sporen. Een van de sporen in het onderzoek is een kwantitatieve analyse van de gegevens in het registratiesysteem van het Huis. Die analyse koppelt persoonlijke kenmerken en trajectkenmerken aan de taalvorderingen van de cursisten over meerdere semesters of schooljaren. Dit deel van het onderzoek zal toelaten de cijfers over uitval die we nu hebben in een iets langer tijdsperspectief te plaatsen. Dat een cursist een lesmodule niet afmaakt, betekent immers niet per se dat zijn leerproces daar stopt. Een nieuwe taal leren vergt tijd, en niet alle volwassenen leggen hun traject in een keer af. Gebeurtenissen in de persoonlijke sfeer maken soms dat cursisten tijdelijk afhaken, om enkele maanden of zelfs jaren later opnieuw lessen te volgen. Het belangrijkste is natuurlijk dat men het Nederlands op een goede manier kan leren. En dat traject is niet voor iedereen precies hetzelfde. Dat langere tijdsperspectief zal een beter zicht geven op de effectieve output van de leerprocessen. Dat is het eerste luik, de kwantitatieve analyse.

Maar er is ook een tweede luik, het kwalitatieve luik van het onderzoek. Dat polst naar de ervaringen die motiverend dan wel demotiverend werken tijdens het leerproces, en hoe die de resultaten, in de vorm van slaagcijfers en toegenomen

spreekdurf, mee beïnvloeden. Ook dat kwalitatieve element is belangrijk, we willen zeker bekijken welke factoren daar een impact op kunnen hebben.

De bedoeling van al die zaken en van dat onderzoek is natuurlijk ervoor zorgen dat op termijn die cijfers beter worden, dat er minder cursisten afhaken, dat er meer cursisten slagen, en vooral dat meer Brusselaars het Nederlands op een goede manier machtig zullen zijn.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, bedankt voor uw antwoorden. Het Huis van het Nederlands levert uitstekend werk inzake de versterking van de positie van het Nederlands in onze hoofdstad. Want zoals gezegd ging voor de start van de coronacrisis het bezoekersaantal elk jaar in stijgende lijn. En afgelopen jaar, tijdens de pandemie, bleef de werking en het bezoekersaantal relatief gehandhaafd. We zijn dus echt wel heel tevreden over de werking van het Huis van het Nederlands en over hun inspanningen de afgelopen jaren.

Maar zoals werd gezegd, blijven de slaagcijfers voor de lesmodule NT2 natuurlijk wel een belangrijk werkpunt. We hebben het hier vorig jaar al eens over gehad, en ik volg mijn dossiers nauwgezet op, zoals u ziet. Ik zal dat zeker ook aankaarten bij uw collega's, minister Weyts en minister Somers.

Zoals gezegd blijken de cijfers nog verder in de verkeerde richting geëvolueerd te zijn. Daarom kijken wij als fractie uit naar onder meer de resultaten van het taal-leerderonderzoek dat een beter inzicht zal verschaffen in de succesfactoren en ook in de valkuilen van het leertraject van de Brusselaars die Nederlands willen leren. Het is cruciaal dat het aanbod NT2 behoeftedekkend is, dat de geïnteresseerden worden doorverwezen naar de meest gepaste cursussen en dat de cursist zich voldoende gemotiveerd voelt om de modules succesvol af te ronden.

Minister, wat dat laatste betreft: dat heeft Het Huis van het Nederlands en eigenlijk niemand hier natuurlijk echt zelf in de hand. Daar spelen ongetwijfeld tal van redenen een rol. Soms vallen mensen uit om persoonlijke redenen. Brussel is een volatiele en jonge stad, waar mensen wel eens aan iets beginnen, maar niet noodzakelijk afwerken. Ik denk toch ook dat het heel veel te maken heeft met het niet-verplichtende karakter van het inburgeringstraject, waardoor mensen de verplichting om zo'n cursus af te werken niet voelen. We zien in de cijfers dat de uitval veel hoger ligt voor de inschrijvingen bij het Huis van het Nederlands, dan bij het Agentschap Integratie en Inburgering in Vlaanderen, waar de inburgering wel verplicht is.

De verplichte inburgering in Brussel had er al anderhalf jaar geleden moeten zijn. Het ziet er niet naar uit dat de inburgering voor morgen zal zijn. Vanuit Vlaanderen zijn we er al een tijdje klaar voor, maar heel veel beweegt er nog niet langs Brusselse zijde. Dat is eigenlijk nog braaf uitgedrukt. Minister, ik weet dat wij daarover op dezelfde lijn zitten. Net daarom roep ik u op om samen met uw collega, minister Somers, uw oor te luisteren te leggen bij de Brusselse collega's om te horen waar het fout gaat. Alstublieft, blijf druk uitoefenen, zodat de verplichte inburgering er zo snel mogelijk komt.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik heb niet echt bijkomende opmerkingen. Het spreekt voor zich dat de verplichte inburgering een belangrijk sluitstuk is voor het inburgeringsbeleid in Brussel en dat we daar hetzelfde standpunt hebben. Het zou een goede zaak zijn als de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) op dat vlak snel vooruitgang kan boeken in een goede samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Ik ben blij om nogmaals te horen dat de minister en onze fractie op dezelfde lijn zitten. Ik kijk uit naar de verdere inzichten die het taalleerdersonderzoek ons zal verschaffen. Uiteraard volgen wij dit verder op.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Stijn Bex aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de impact van de schoolvakanties in het Franstalige onderwijs
– 3517 (2020-2021)**

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Minister, de leerlingen in het Franstalig onderwijs en dus ook die die in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest naar school gaan, krijgen vanaf 2022 een kortere zomervakantie en een langere herfst- en krokusvakantie. Deze verandering wordt ingevoerd omdat men denkt dat het pedagogisch systeem zo beter gaat worden. Deskundigen vinden de zomervakantie te lang en vinden dat de band met de school en de opleiding te lang verbroken wordt. Aan de andere kant zijn er tijdens het schooljaar te weinig voldoende lange rustmomenten voor de kinderen. Deze stelling werd recent ook bijgetreden door bijvoorbeeld Karlien Tiebout, directeur van een school in Molenbeek.

Langs Vlaamse kant heeft minister Weyts al aangegeven dat hij niet principieel tegen die keuze is, maar dat hij op dit moment die discussie niet wil voeren. Zo ziet het ernaar uit dat het Nederlandstalig en het Franstalig onderwijs in Brussel vanaf volgend jaar verschillende vakantieregelingen zullen hebben. Dat brengt onvermijdelijk een aantal uitdagingen met zich mee, natuurlijk in de eerste plaats voor Brusselse gezinnen met kinderen die in beide systemen naar school gaan.

Ouders zullen dan voor het ene kind opvang moeten voorzien tijdens de herfstvakantie en voor het andere tijdens de zomervakantie, terwijl andere kinderen wel naar school kunnen gaan. Er is natuurlijk ook de schoolplicht, waardoor de tijd waarin een volledig gezin vakantie kan plannen, een stuk ingekort wordt voor die gezinnen. Maar ook gezinnen die onder het ene systeem vallen, kunnen geneigd zijn om hun kinderen en jongeren thuis te houden wanneer er in het andere systeem vakantie is.

De uitdagingen zijn wellicht nog groter inzake het vrijetijdsaanbod van bijvoorbeeld speelpleinen, sportkampen en taalstages. Vrije tijd kent namelijk nog veel meer een gemengd publiek en een gemengd gebruik. Kinderen en jongeren in het Franstalig onderwijs doen inzake vrije tijd een beroep op Nederlandstalige voorzieningen, en omgekeerd. Die verschillende vakantieregelingen maken het erg moeilijk om gebruik te maken van het aanbod dat niet behoort tot dat van de taalgemeenschap waar iemand naar school gaat. Kinderen en jongeren uit het Nederlandstalig onderwijs zullen bijvoorbeeld geen Franstalige zomerstage kunnen volgen tijdens hun volledige zomervakantie. Begeleiders kunnen een andere vakantieregeling hebben dan de deelnemers aan een speelpleinwerking.

Ik heb dus een aantal vragen aan u, minister.

Kunt u een inschatting maken van het aantal Brusselse kinderen en jongeren dat school loopt in het Nederlandstalig onderwijs met een broer of zus die school loopt in het Franstalig onderwijs?

Kunt u een inschatting maken van het aantal Brusselse kinderen en jongeren dat gebruik maakt van het Nederlandstalig vrijetijdsaanbod maar school loopt in het Franstalig onderwijs, of omgekeerd?

Hebt u over de impact van deze beslissing in de Brusselse context al overleg gepleegd met uw collega-minister Ben Weyts? Is het voor de Vlaamse Regering een optie om eventueel de Nederlandstalige Brusselse scholen mee te laten evolueren in het systeem dat de Franse Gemeenschap installeert, of om hen daarin de keuze te laten?

Erkent u – ik neem aan dat u dat zult doen – dat de verschillende vakantieregelingen een aantal praktische uitdagingen met zich meebrengen inzake onderwijs en vrije tijd? Ik heb er een aantal opgesomd maar er zijn er ongetwijfeld meer. Welke zijn dat volgens u?

Op welke manier wilt u deze uitdagingen verder inventariseren en oplossingen uitwerken?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel, collega Bex, voor deze vragen over de vakantie-regeling in het Franstalig onderwijs. Ik zal uw eerste twee vragen, over de cijfers, samen beantwoorden.

We hebben in Vlaanderen het Agentschap voor Onderwijsdiensten, het Agentschap voor Onderwijsdiensten (AGODI), dat verschillende gegevens verzamelt over de scholen die gefinancierd of gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap en over de leerlingen die daar school lopen. Al die gegevens zijn raadpleegbaar via het jaarlijks Statistisch Jaarboek of via de Dataloep, de online database die daaraan gekoppeld is. Tabellen en grafieken tonen per niveau het aantal leerlingen volgens regio van de school en per soort schoolbestuur, geslacht, geboortjaar, leerjaar, studiegebied en studierichting. Maar gegevens over broers en zussen of over de vrijetijdsbesteding maken daar geen deel van uit. Het is dan ook niet mogelijk om u daarover cijfers of inschattingen voor te leggen. Zeker is wel dat die categorieën bestaan, dat kunnen we allemaal wel vaststellen, maar ik kan u hierover geen cijfers meedelen.

Ik heb begrepen dat de minister van Onderwijs in de Franse Gemeenschap, Caroline Désir, met een evenwichtiger schooljaar de gelijke kansen wil versterken en de kwaliteit van het Franstalig onderwijs wil opkrikken. We hebben het er in deze commissie al regelmatig over gehad. Dat is een zeer eerbare en ook noodzakelijke ambitie. Zo zegt slechts 7,8 procent van de jongeren die afstuderen in het Franstalig onderwijs Nederlands te kennen. Dat is geen goed resultaat. Het is dus een goede zaak dat men de kwaliteit van het Franstalig onderwijs wil opkrikken. Ik heb ook met plezier vastgesteld dat minister-president Di Rupo in de relanceplannen van het Waalse Gewest heeft aangekondigd dat er fors geïnvesteerd zal worden in tweetaligheid en dus in de kennis van het Nederlands. Dat is dus een goede zaak. Het is wat delicaat om me vanuit Vlaanderen uit te spreken over de vraag of dit de goede oplossing is.

Bovendien is het herbekijken van schoolvakanties geen exclusief onderwijsdebat. Een schoolkalender impacteert zowat onze hele samenleving. Als je daaraan sleutelt, raak je veel mensen en sectoren, heel veel kinderen en jongeren, maar ook hun ouders en hun familie. Vanuit mijn bevoegdheid Jeugd en samen met de jeugdsector wil en zal ik deelnemen aan zo'n debat over het Vlaams onderwijs, zodra dat opstart.

Wat het onderwijs in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreft, is de vraag naar verschillende stelsels binnen de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap een pertinente vraag, maar het is niet alleen een vraag in Brussel natuurlijk. Ook in de rand rond Brussel zijn er kinderen en jongeren die daardoor kunnen

worden geïmpacteerd. Trouwens, tot in Oostende zou men in het secundair onderwijs van de Franse Gemeenschap les kunnen volgen en vice versa. Het is dus geen exclusief probleem voor Brussel, al stelt het zich hier wel explicieter.

Kunnen we niet voor alle scholen binnen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dezelfde vakantieregeling voorzien, en dat niet doen in de rest van Vlaanderen? Mocht je dat doen, dan creëer je toch opnieuw een probleem. Ik verklaar me nader. Alleen al in het Nederlandstalig leerplichtonderwijs zaten vorig jaar 6284 Brusselaars op een school in het Vlaamse Gewest en volgden 8406 leerlingen uit het Vlaamse Gewest les in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Als je gelijkheid in de vakanties zou creëren binnen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, dan ga je opnieuw een ongelijkheid maken tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en het Vlaamse Gewest. Daar creëer je dan een nieuw probleem.

Dat zijn alleen al binnen de Vlaamse Gemeenschap bijna 15.000 leerlingen die in uw voorstel geen oplossing vinden om de schoolvakantieperiodes in Brussel gelijk te houden tussen beide gemeenschappen. Dat zou dus geen oplossing bieden. De impact van vakantiespreiding stelt zich in alle grensgebieden.

Minister Weyts heeft het standpunt van de Vlaamse Regering al naar voren gebracht. Het is een zeer waardevol debat, maar op dit moment, wanneer we nog steeds maatregelen nemen om onze maatschappij veilig door de covidcrisis te loodsen, is sleutelen aan de schoolvakanties niet de topprioriteit. We hebben op dit moment belangrijkere katjes te geselen en dit is een fundamenteel en uiterst belangrijk debat.

Vanuit die optiek is het voor de Vlaamse Regering momenteel geen optie om het systeem dat de Franse Gemeenschap installeert, gelijktijdig in te voeren. Daartoe dient het gesprek binnen de Vlaamse Gemeenschap eerst grondig te worden gevoerd met alle betrokken actoren.

Een verschillende vakantieregeling vraagt net zoals een niet-verschillende vakantieregeling oplossingen en maatregelen voor gezinnen met kinderen. Werkende ouders hebben in de regel minder vakantiedagen dan er schoolvakanties zijn. En het merendeel van de vijftien weken schoolvakanties blijft gelijktijdig vallen. Een kwaliteitsvol, toegankelijk en beschikbaar aanbod van vrijetijd vanuit de Vlaamse Gemeenschap is daarbij cruciaal. Dat is vanuit mijn bevoegdheid Jeugd dan ook een belangrijke ambitie en dat is wat onze Vlaamse jeugdsector in Brussel voorstaat.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Minister, bij het begin van uw antwoord was ik even bang dat u mij duidelijk zou maken waarom ik een hele domme vraag had gesteld, want dat de gegevens waarnaar ik vroeg eenvoudigweg in een rapport te vinden zijn. Maar na uw omstandige uitleg zei u dat u er geen zicht op hebt, dat u die cijfers niet kent. Daarom vroeg ik u naar een inschatting. Het probleem is reëel, want meer gezinnen dan we misschien intuïtief geneigd zijn te denken, bevinden zich in deze situatie, dus de situatie waarbij kinderen in verschillende onderwijssystemen naar school gaan.

En ten tweede zijn er in het vrijetijdsaanbod dat de Vlaamse Gemeenschap bijvoorbeeld aanbiedt in Brussel, ook veel jongeren, zoals monitoren in speelpleinwerking, die schoollopen in het Franstalig onderwijs. Wat we op dit moment dus zeker niet moeten doen, is denken dat dit helemaal geen impact zal hebben op wat we met Vlaanderen doen in Brussel.

Wat de fundamentele discussie betreft – is dat een goede regeling, moet die regeling ook in Vlaanderen toegepast worden? – denk ik dat dat debat inderdaad grondig gevoerd moet worden. Dat moet je niet op een-twee-drie beslissen. En ik denk

dat het goed is dat de Vlaamse Regering ook bereid is om dat debat in de toekomst aan te gaan.

Ik ben het niet helemaal eens met de manier waarop u zegt dat het een probleem is dat bij wijze van spreken even erg geldt in Oostende als in Brussel. Ik denk dat we dat ook niet moeten relativiseren. Het probleem stelt zich fundamenteel in Brussel, en veel minder op andere plaatsen.

Ik wilde ook nog toevoegen dat ik geen suggesties heb gedaan, maar vooral vragen heb gesteld: denkt men dat dat een goede oplossing kan zijn? Ik hoor wel wat u zegt, en ik ga er ook wel in mee dat, wanneer je het systeem voor alle scholen in Brussel verschillend zou maken van de scholen in Vlaanderen, je ook problemen creëert. Misschien kan het wel zo zijn dat bepaalde scholen met een eerder Brussels georiënteerd publiek, minder op de Rand georiënteerd, er wel baat bij kunnen hebben om in dat systeem mee te stappen. Dat is geen voorstel dat ik doe, maar iets wat ik mij afvraag: zou het dan niet nuttig zijn dat de Vlaamse overheid die scholen zou toelaten om daarin mee te stappen? We moeten dat natuurlijk niet vanaf 1 september van dit jaar doen. Het is een vraag die ik stel, het is geen suggestie.

Tot slot blijf ik wat op mijn honger zitten wanneer u antwoordt op mijn slotvragen, die volgens mij de belangrijkste vragen zijn: welke uitdagingen komen er nu op ons af en zullen we daarop een antwoord kunnen bieden? Ik denk dat die uitdagingen er wel degelijk zijn. Ik neem aan dat dat ook goed zal worden opgevolgd in de komende weken en maanden, bijvoorbeeld kijkend naar de inschrijvingen van zowel begeleiders als deelnemers aan speelpleinwerking en dergelijke. Een vraag die ik daar nog aan wil toevoegen is of u dat de komende weken en maanden ook opvolgt, om te kijken of daar specifieke acties nodig zijn.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): De beslissing van de Franse Gemeenschapsregering om te hervormen heeft natuurlijk ook het debat in Vlaanderen weer volop doen oplaaien. Het debat is allesbehalve nieuw. Op pedagogisch vlak valt er zeker iets te zeggen voor een herschikking van de schoolvakanties. Maar dat is een hervorming met verregaande implicaties. Jullie hebben er ook al naar verwezen. Zo'n denkoefening doe je niet holderdebolder; dat verdient een breed en grondig maatschappelijk debat, waarbij tal van belangen naast elkaar moeten worden gezet.

Op dit moment is dat totaal niet aan de orde. Nog steeds zetten we met iedereen binnen het onderwijsveld alles op alles om de coronacrisis te beheersen. Bovendien is het geen puur onderwijsdebat. De manier waarop onze hele samenleving is georganiseerd is sterk verweven met de onderwijskalender. Minister, u verwees daar ook al naar. Als je daaraan sleutelt, raak je enorm veel mensen en domeinen buiten het onderwijs: bedrijven, lokale besturen, jeugdverenigingen, de reis- en eventsector enzovoort. En in Brussel heb je inderdaad een unieke situatie met de aanwezigheid van twee gemeenschappen en twee onderwijssystemen, waar die verwevenheid nog eens extra tot uiting komt.

Maar het is niet omdat de Franse Gemeenschap holderdebolder een beslissing neemt, zonder alle actoren uit het maatschappelijk debat te betrekken, dat wij dat ook moeten doen. Dat is ook gebeurd zonder met de Vlaamse Gemeenschap in overleg te gaan, en dat is nu toch niet echt het schoolvoorbeeld van samenwerkingsfederalisme, denk ik dan.

Wij maken vanuit Vlaanderen de keuze om eerst met het onderwijs zo ongeschonden mogelijk door de coronapandemie te komen. Daarnaast zijn we nu ook al volop bezig met het bestrijden van de leerachterstand en het opkrikken van de onderwijskwaliteit met onder andere de uitrol van zomerscholen, de taalscreening Nederlands en de aangescherpte eindtermen.

Ik stel me ook wel de vraag of die verschuiving van negen dagen nu echt wel de oplossing zal zijn. Ik denk dat we met onze Vlaamse aanpak, met de maatregelen waar ik al naar verwezen heb, veel gerichter ingrijpen. Aandacht voor het versterken van de onderwijskwaliteit en vooral van het talenonderwijs, zou mijns inziens een eerste bekommernis moeten zijn van de Franse Gemeenschap. Dat is in het belang van alle Brusselse ketjes en van Brussel in zijn geheel. Daarom hoop ik, minister, dat u die boodschap ook zult overbrengen aan uw Franstalige collega's.

Tot slot, collega Bex, hoop ik dat u de verschillen tussen het Vlaams en het Frans-talig onderwijs niet wilt aangrijpen om te pleiten voor een 'vergewestelijking' van het onderwijs. Want dan zeggen wij daar vanuit de NV-A-fractie duidelijk 'nee' op. De feiten tonen duidelijk aan dat alles van het huidige gewestbeleid op geen enkele manier rekening houdt met de belangen van de Nederlandstaligen in Brussel. Ik ben dus heel blij dat de Vlaamse Gemeenschap een rol te spelen heeft in Brussel, dat zij die verantwoordelijkheid ten volle opneemt en daarin ook haar eigen keuzes maakt. Het Franstalig onderwijs prijkt overigens al jaren vele plaatsen lager dan dat van Vlaanderen in de internationale rankings. Ik kan alleen maar oproepen om het Vlaamse voorbeeld te volgen en met prioriteit in te zetten op de versterking van de onderwijskwaliteit.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Eerst en vooral wil ik aangeven dat we er als Vlaams Belang absoluut geen probleem mee hebben dat de Franstaligen hun zomervakantie zouden inkorten en die verschuiven naar de herfst- en de krokusvakantie. Maar we zijn er absoluut geen voorstander van dat Brusselse scholen de kans zouden krijgen om mee te gaan met het Franstalige systeem. Sorry, dat kan niet. Onderwijs is nog altijd een gemeenschapsmaterie. Vlaanderen beslist gelukkig nog altijd zelf daarover. Als je dan twee verschillende systemen van vakanties krijgt, dat is normaal in een federaal land. In Duitsland zijn er in de zestien deelstaten ook verschillende momenten om op vakantie te gaan. Je zult daar ook mensen hebben die aan de grens wonen en misschien over de deelstaatsgrens naar school gaan, zij hebben dan natuurlijk andere vakantiemomenten. Ja, voor sommige mensen is dat wat problematisch. Maar ik denk dat dat in Brussel niet zo erg zou zijn. Ook in Vlaams-Brabant en Wallonië zit je met dezelfde problemen. Er zijn heel wat mensen uit Wallonië die in Vlaanderen naar school gaan. Dat zijn er ook duizenden. Goed, als de vakantie dan een beetje anders valt, dan is dat maar zo. Dan moet men zich daar naar schikken. Hoe dan ook, heb je in de grote vakantie nog altijd zeven weken overlap, dat men op hetzelfde moment vakantie heeft. Dus men kan zich daar toch naar richten.

Minister, ik denk dat u en ook minister Weyts terecht aangegeven hebben dat het nu niet het goede moment is om daarin mee te gaan en dat er een debat over mogelijk moet zijn. Dat is geen probleem voor ons, want er zijn ook heel wat nadelen verbonden aan het verschuiven van de vakantie. Ik denk nog maar aan de directies die nu amper één maand vakantie hebben in de zomer, want die moeten begin juli nog veertien dagen nablijven en alweer tien dagen op voorhand beginnen op te starten in augustus. Wie gaat er nog directie willen zijn, als je van die mensen nog eens veertien dagen wilt afpakken? Of u hebt ook de jeugdkampen al aangehaald. Dat betekent dat je minder mogelijkheden hebt om de vakanties van die kinderen te spreiden. Dat zijn ook elementen die meespeelen. Daar is dus een zeer ruim debat over nodig. Wij zijn daar niet bang van, maar op het eerste gezicht zijn wij zeker niet zomaar geneigd om daarin mee te stappen. Niet dat dat dramatisch is, maar ik blijf erbij dat Wallonië daar zelf zijn eigen beslissingen moet nemen en dat wij ons daar niet door moeten laten opjagen.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Het is effectief een debat dat al geruime tijd en ook terecht wordt gevoerd. 'Pour la petite histoire': tijdens het Innestocongres van

CD&V is daar een heel interessant debat over gevoerd. Niet exclusief bij CD&V maar ook breed maatschappelijk is dit een interessant debat. En ik zou durven te zeggen dat dit zeker in een grootstedelijke context zoals Brussel maar ook in andere Vlaamse steden relevant is, vooral voor kinderen en jongeren die thuis niet het Nederlands spreken. Voor hen is het heel belangrijk hoe lang die vakantie duurt. Het is gemakkelijker het Nederlands aan te leren als de periode waarin zij het Nederlands heel weinig gebruiken, niet te lang duurt. Een element daarin is de duur van de zomervakantie, maar er zijn natuurlijk ook andere elementen.

Collega Tavernier verwees naar het initiatief inzake de zomerscholen. Ik denk dat dit een heel belangrijk element is daarin, maar evengoed kan de vrijetijdsbesteding helpen om in de zomervakantie en andere vakantieperiodes voldoende in contact te komen met Nederlandstalige initiatieven en het Nederlands te kunnen oefenen. Dat is vanuit de jeugdsector een van de voordelen. De speelpleinwerking maar ook de jeugdbeweging en vakantieorganisaties die actief zijn in het Brusselse, dragen daar natuurlijk toe bij.

Er zal zeker een impact op onze Nederlandstalige vrijetijdsinitiatieven in Brussel bestaan, collega Bex, maar de overlap blijft nog altijd groot. Ik veronderstel dat de verschillende initiatieven, niet alleen speelpleinwerking maar ook de jeugdbeweging en andere soorten van jeugdactiviteiten, volgend jaar zullen bekijken of zij hun aanbod daaraan moeten aanpassen. Ik denk dat dit niet voor iedereen het geval zal zijn. En uiteraard zal ook de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VMSG) daar een rol in kunnen spelen.

Een inschatting maken is natuurlijk delicaat. Als minister kan ik geen cijfers noemen op basis van nattevingerwerk. Ik moet dat doen op basis van wetenschappelijke of statistische gegevens. Zoals ik heb toegelicht, heb ik die niet en had u die dus ook niet op voorhand kunnen vinden. Het is voor mij onmogelijk om cijfers te geven, zelfs geen inschatting, vooral omdat zelfs het aantal kinderen en jongeren die broers of zussen hebben in het Nederlands- of Franstalig onderwijs, dan wel vrijetijdsactiviteiten in een andere taalrol volgen, niet bepalend of niet uitsluitend bepalend is, omdat ook het moment belangrijk is, bijvoorbeeld voor de jeugdbewegingen. Heel wat jeugdbewegingen organiseren hun kamp tussen 15 juli en 15 augustus. Zelfs al men daar gemengde situaties heeft, zal er nog altijd geen impact zijn. Een inschatting geven is dus eigenlijk onmogelijk.

Ik heb natuurlijk niet gezegd dat Oostende en Brussel dezelfde realiteit kennen, maar het is wel zo dat er gemengde situaties kunnen bestaan in Oostende maar ook in de Vlaamse Rand rond Brussel. Het verschil is natuurlijk dat dit in Brussel op hetzelfde grondgebied samenkomt, wat het nog pertinenter of acuter maakt in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dat heb ik zeker niet willen ontkennen.

Wat mij betreft, is dit een zeer interessant, waardevol en relevant debat in het onderwijs, maar zeker ook breed maatschappelijk, in de vrijetijdssector en in het bijzonder in de jeugdsector. We kunnen dat zeker te gepasten tijde nog verder zetten, maar momenteel zijn daar geen bijkomende beslissingen te verwachten.

De vraag om een deel van de onderwijsinstellingen in Brussel toe te laten om het Franstalig systeem te volgen, is sowieso een vraag voor de minister van Onderwijs, collega Weyts. Op het eerste gezicht zou ik eerder voorzichtig zijn om verschillende vakantiesystemen in te voeren voor scholen binnen de Vlaamse Gemeenschap. Dat lijkt me bijzonder delicaat. Dat lijkt me niet de beste suggestie of het beste voorstel, maar ik heb begrepen dat het een zuivere vraag was, collega Bex, en geen standpunt. Het is natuurlijk aan collega Weyts om daar desgevallend over na te denken, maar mijn eerste aanvoelen is niet wild enthousiast op dat punt.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Minister, collega's, als hier momenteel een conclusie kan worden getrokken, dan is het dat het belangrijk is om dat debat ook in Vlaanderen te voeren. Over de urgentie daarvan kunnen we discussiëren, maar ik heb toch van veel collega's gehoord dat het debat principieel wel moet kunnen worden gevoerd.

Minister, als de argumenten voor het systeem dat de Franse Gemeenschap invoert, kloppen, dan zijn ze des te belangrijker in Brussel en voor de Brusselse kinderen en jongeren. Daarom wil ik u oproepen om zelf mee aan de kar te trekken om dat debat op de agenda te krijgen.

Mijn collega heeft gezegd dat de Franse Gemeenschap dit eenzijdig en zonder overleg heeft doorgevoerd. Ik had dat niet zo begrepen. Ik had begrepen dat er een contact was geweest met minister Weyts, die te kennen heeft gegeven dat hij dat op dit moment niet gaat doen. Dan heeft de Franse Gemeenschap haar autonomie gebruikt om dit gewoon zelf te doen. Voor alle duidelijkheid, ik vind dat volledig legitiem. De staatshervorming is er niet gekomen om alleen maar de andere regio's of gemeenschappen hun ding te laten doen, wanneer Vlaanderen op voorhand zijn fiat geeft.

Er bestaat geen enkele twijfel over dat mijn fractie voorstander is dat de Vlaamse overheid, bijvoorbeeld op het vlak van Onderwijs, Cultuur enzovoort, rechtstreeks initiatieven kan nemen in Brussel. Ik denk wel dat het een legitieme vraag is om te bekijken hoe de Vlaamse overheid dat kan doen op een manier waarbij ze flexibel inspeelt op de specifieke Brusselse situatie.

Om dit debat niet uitentreuren te voeren, geef ik een ander voorbeeld. Meertalig onderwijs is wel een debat dat de Vlaamse overheid moet durven te voeren. Dat kan dan anders zijn in Vlaanderen dan in Brussel.

Minister, de gevolgen op het terrein van deze beslissing en de impact ervan moeten we blijven monitoren. We zullen daar ook op terugkomen als dat nodig is. Ik heb argumenten gehoord en ik hoop met u dat de problemen die hieruit voortvloeien, alleszins beperkt zullen zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.